

בפני בית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוט חיל האוויר

בפני: סא"ל שחר גרינברג - סגן הנשיאה

(ע"י סרן אבישי שדה; סרן קרן נחמן)

בעניין: התובע הצבאי

נגד

(ע"י עו"ד שמעון בר לב)

ח/XXX סמ"ר ל' י'

ה ח ל ט ה

1. נגד הנאשם, סמ"ר ל' י', הוגש ביום 29.1.2018 כתב אישום המייחס לו תשעה פרטי אישום: שישה פרטי אישום בגין עבירה של **מעשה מגונה**, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; פרט אישום אחד בגין עבירה של **ניסיון אינוס**, לפי סעיפים 345(א)(1) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; פרט אישום אחד בגין עבירה של **אינוס**, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; פרט אישום אחד בגין עבירה של **התנהגות שאינה הולמת**, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.
2. עם הגשת כתב האישום, ביקשה התביעה הצבאית כי בית הדין יורה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים, נוכח התשתית הראייתית הלכאורית שנאספה, ועילות המעצר הקמות מכוח העבירות המיוחסות לנאשם.
3. ההגנה התנגדה לבקשת התביעה, וביקשה כי בית הדין ישחרר את הנאשם מכל מעצר, זאת לאור חולשת הראיות, ולאור הטענה כי בהיעדר ראיות מספיקות להוכחת האשמה לא קמות עילות מעצר.
4. כידוע, בשלב בחינת ראיות לכאורה, אין בית הדין נדרש לבדוק את מהימנותם של העדים או את משקלן של הראיות, אשר אלה יבחנו בהליך העיקרי, ועל בית הדין לבדוק האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית אשר אם תוכח במשפט, ויינתן לה

המשקל המתאים, עשויה להקים סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

5. בית הדין קרא לעומקן את כל הראיות שנאספו בחקירה, ואף צפה בסרטון השחזור, תיעוד חקירות הנאשם במצ"ח, ופלטי מכשירי הטלפון הסלולריים של המתלוננת והנאשם.

6. כתב האישום מבוסס על גרסת המתלוננת כפי שנמסרה במצ"ח, ועל החיזוקים שנאספו במסגרת החקירה, בדמות עדויותיהם של חבריה והוריה של המתלוננת, כמו גם מסמכי מהו"ת ויוה"ל"ם, סרטון השחזור שנערך עם המתלוננת והודעות שנשלחו באפליקציית "וואטספ" בין המתלוננת לנאשם, ואשר צולמו ממכשירי הטלפון הסלולריים של השניים. יצוין כבר עתה, כי בית הדין מצא שאף באמרותיו של הנאשם במצ"ח נמצאו חיזוקים ראייתיים לגרסתה של המתלוננת. להלן, יפורטו עיקרי הראיות שנאספו בתיק החקירה.

7. המתלוננת, ק' ד', מסרה שלוש עדויות במצ"ח (17.1.2018, 22.1.2018, 23.1.2018). מעדויותיה של המתלוננת, עלה כי היא שובצה לשרת בתפקיד בבסיסו של הנאשם, והגיעה לערוך טופס טיולים נכנס ביום 26.12.2017. הוטל על הנאשם לסייע למתלוננת בהליכי הכניסה והלימוד לתפקיד, וכבר באותו היום בו הכירו לראשונה, החלה להירקם בין השניים מערכת יחסים בעלת אופי רומנטי, אשר כללה נשיקות וחיבוקים בהסכמת המתלוננת. בהמשך, ובמהלך שבועיים, ניהלו הנאשם והמתלוננת מערכת יחסים זוגית, אשר במהלכה היו מקרים בהם הנאשם נגע באיבריה המוצנעים של המתלוננת, לרבות בחזה, איבר מינה, ישבנה, ומקומות אחרים בגופה, הן מעל הבגדים, הן מתחת לבגדים, כאשר המתלוננת העירה לנאשם כי יחדל ממעשיו אלה.

8. ביום 27.12.2017, סמוך לאודיטוריום בבסיס, נישק הנאשם את המתלוננת בהסכמתה, השכיב את המתלוננת לאחור, נשכב מעליה, חיכך את איבר מינו באיבר מינה מעל הבגדים, נגע בחזה, בישבנה ובבטנה, מעל הבגדים, כאשר המתלוננת אמרה לו לחדול ממעשיו והוא חדל.

9. ביום 4.1.2018, הציע הנאשם למתלוננת לעלות לחדרו, המתלוננת הסכימה ובחדר התנשקו השניים בהסכמה, עברו למיטת הנאשם והמשיכו להתנשק. אז התחיל הנאשם לגעת בחזה של המתלוננת, מעל לבגדים ובהמשך מתחת להם, ללא הסכמתה, הנאשם נגע באיבר מינה של המתלוננת מעל הבגדים וחיכך את איבר מינו באיבר מינה כששניהם לבושים, כל זאת ללא הסכמה, עד שהמתלוננת הדפה את הנאשם מעליה.

10. ביום 6.1.2018, ביער סמוך לבסיס אליו נסעו המתלוננת והנאשם ברכבו, עצר הנאשם את הרכב, ניגש למושב שליד הנהג בו ישבה המתלוננת ועישנה נרגילה, הסיט

את גב המושב לאחור ונשכב מעל המתלוננת. בהמשך, פתח את כפתורי חולצתה, נגע בחזה, מעל חזייתה, ברגליה ובישבנה מעל מכנסיה, והניח את ידה מעל איבר מינו, מעל למכנסיו. כל אלה ללא הסכמתה של המתלוננת, שהזיזה את ידיו של הנאשם, וביקשה שיחדל ממעשיו.

11. ביום 10.1.2018, בספסל ליד הבנק שבבסיס, נפגשו המתלוננת והנאשם והתנשקו בהסכמה. הנאשם החל לגעת בחזה של המתלוננת, ולא חדל מכך חרף בקשותיה והזזת ידו של הנאשם על ידי המתלוננת, ובהמשך לאחר שציינה המתלוננת כי אינה מעוניינת במגע מיני מסוג זה, צעקה המתלוננת לעבר הנאשם **"די, מה אתה לא מבין ב'די'?"** ואז חדל הנאשם ממעשיו.

12. המתלוננת ציינה בחקירתה כי הנאשם משך אותה, היה נחמד אליה אבל **"כשהיינו נפגשים הוא היה מגזים מאוד בנגיעות ואמרתי לו שאני לא רוצה גם אחר כך בהודעות"** (עדות המתלוננת במצ"ח מיום 22.1.2018, עמוד 1, שורות 16-17).

13. ביום 12.1.2018, בביתה של המתלוננת, במסגרת חגיגת יום הולדתה, אליו הזמינה את הנאשם, כשאמרה לו מראש ש**"אין לי בעיה שתישן אצלי, אבל שתדע שלא יקרה כלום"**, ישבו הנאשם והמתלוננת על ספה כשהמתלוננת נשענה עם גבה על הנאשם, ראשה מונח על כתפו והשניים מכוסים בשמיכה, פתח הנאשם את כפתורי מכנסיה, ונגע באיבר מינה בלא הסכמתה והמתלוננת אמרה לו שהדבר לא מתאים והזיזה את ידו.

14. מעדותה של המתלוננת עלה כי במהלך חגיגת יום הולדתה בביתה, לא היו הוריה בבית, ושהו בחו"ל. המתלוננת ציינה כי הייתה חולה באותו יום (וכך מסר גם חבר שנכח במסיבה, א.א., בעדותו במצ"ח מיום 24.1.2018 עמוד 3 שורה 21), היה לה חום והיא גם שתתה הרבה אלכוהול, כאשר הנאשם לא שתה הרבה, אולי כוס אחת או שתיים (אמרת המתלוננת מיום 17.1.2018, עמוד 3 שורה 68-69, עמוד 4 שורה 71).

15. המתלוננת סיפרה כי בסביבות 3 לפנות בוקר אמר לה הנאשם כי הוא שיכור ולא יכול לנסוע הביתה ובגלל זה הוא נשאר לישון אצלה. המתלוננת החליפה פיגימה בשירותי האורחים, כאשר הנאשם חיכה לה בחדר של ההורים. המתלוננת סיפרה כי הנאשם משך אותה למיטה, התחיל לנשק אותה בפה, בצוואר, הכניס את ידו מתחת לחולצתה, מתחת לחזייתה כאשר בהתחלה לא התנגדה המתלוננת **"פשוט נתתי לזה לקרות, הייתי מבולבלת, לא ידעתי אם לזרום אתו או לא. הייתי בהלם מכמה מהר זה קרה, כמה מהר נכנסנו לסיטואציה הזאת עוד לפני שהבנתי עם עצמי אם אני רוצה את זה או לא הוא כבר החדיר את איבר המין שלו אלי, וגם מזה שהוא היה**

אגרסיבי, הייתי בהלם" (עדות המתלוננת במצ"ח מיום 22.1.2018, עמוד 9 שורות 26-28).

16. המתלוננת מודה בחקירתה כי חשקה בנאשם "חשבתי אולי כן לזרום אתו כי הוא כן מצא חן בעיני וכן חשבתי על זה והוא היה עדין בהתחלה, מצד שני לא הייתי מוכנה לזה נפשית" (שם, עמוד 10 שורות 2-3), אך בהמשך כאשר המגע של הנאשם הפך להיות אגרסיבי היא התחילה לרעוד, קפאה, הסיטואציה הרגישה לה מוזר.

17. עוד מסרה המתלוננת, כי הנאשם הוריד את מכנסייה ותחתונה, והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, תחילה ללא קונדום ולאחר מכן שם קונדום. המתלוננת ציינה כי הנאשם השתמש בכוח, משך בשיערה, תפס בידיה, קילל אותה, ובהמשך כפה עליה להחליף תנוחות כאשר השתמש באלימות שהתבטאה במכות על ישבנה, ירכיה, ולאורך כל הזמן אמרה לו המתלוננת "די", "איה", "כואב לי".

18. המתלוננת ציינה כי לפני שהחל הנאשם להיות אגרסיבי, בשלב שהיה עוד עדין, כן חשבה שיכול להיות נחמד לשכב אתו, למרות שלא רצתה זאת בלב שלם, כי רק יצאה מקשר ארוך, אבל ברגע שהנאשם הפך לאגרסיבי היא לא הבינה מאיפה ה"חיה" הזאת יוצאת ממנו ובאותה שנייה התחרטה, אך לא הייתה לה הזדמנות לעצור לאורך כל האקט, שהנאשם לחץ על גופה, הגביר את חוזק החדרת מינו לאיבר מינה "נבהלתי, לא חשבתי שהוא יתנהג ככה, זאת פעם ראשונה שאני שוכבת אתו, והוא לא היה עדין ולא היה מתחשב אם זה במגע שלו או בדיבור שלו, נבהלתי מזה" (שם, עמוד 10, שורות 9-10).

19. המתלוננת ציינה כי במהלך האקט היא לא הדפה את הנאשם בצורה פיזית וקפאה במקום כי הייתה בשוק, לא ידעה מה לעשות ואיך להגיב. המתלוננת שבה והסבירה כי הנאשם כן מצא חן בעיניה והיא תיארה לעצמה שיקרה משהו "כזה" ביניהם אבל לא תיארה לעצמה שברגע שהיא תגיד לו "לא" הוא לא יפסיק, ו"שזה יהיה בצורה אגרסיבית כזאת". "הוא גם היה מאוד נסער, חדור מוטיבציה כזה, זה היה גם מרתיע... אם הוא לא היה כזה אגרסיבי אני כנראה הייתי שוכבת אתו באותו היום, אבל לא ידעתי שהוא יהיה כזה אגרסיבי וכאיב לי ואני אגיד לו לעצור והוא לא יעצור. אם הייתי יודעת שהוא כזה אגרסיבי ומכאיב במיטה לא הייתי מתחילה את הקשר הזה אתו מההתחלה" (עמוד 10, שורות 17-22).

20. המתלוננת לא ביקשה לצייר תמונה של "שחור ולבן", ואישרה כי הייתה מעוניינת במגע מיני עם הנאשם, ציינה כי היא נמשכה לנאשם, חשקה בו, ראתה בו כבן זוג והייתה מעוניינת לקיים אתו יחסי מין, אך לא בצורה בה הנאשם בחר לעשות זאת "לא תיארתי לעצמי שזה יגיע לרמה כזאת. מבחינתי לחדור עם איבר מין לתוך גוף

זה משהו הרבה יותר אינטימי, לעומת לגעת עם היד בחזה מעל החולצה או קצת מתחת לחולצה. לא תיארתי לעצמי שכשזה יגיע לקיום יחסי מין אז זה גם יהיה לא בהסכמה" (עמוד 12 שורות 29-30, עמוד 13 שורות 2-3).

21. עוד מסרה המתלוננת, כי בהמשך ביקש הנאשם ממנה לשים על איבר מינו קונדום והיא סירבה והנאשם אמר לה "את כן, את כן עושה, תעשי" והמתלוננת עמדה בסירובה זה גם במהלך הפעמים הבאות שבהם הנאשם החליף קונדום וביקש ממנה לשים לו אותו, עד הפעם הרביעית אז כבר לא היה לה כוח להתנגד והיא שמה לנאשם את הקונדום "זה גם נבע מהפחד, ושהוא לא ישחרר ממני אם לא אשים לו את הקונדום, זה משפיל כשבן אדם מכריח אותך לשים לו קונדום אז רציתי להיפטר מזה ופשוט לשים לו את הקונדום ולסיים את זה" (עמוד 13 שורות 6-8).

22. המתלוננת ציינה כי שבה והשמיעה אנחות כאב ואמרה לנאשם שכואב לה, אך הנאשם אמר לה "שתקי שתקי את אוהבת את זה, מתאים לך" ולמתלוננת לא הייתה שום זכות דיבור, זכות להגיב, או יכולת להתנגד. המתלוננת ציינה כי הרגישה שהנאשם ממש מתעלל בה, הופך אותה לכל מיני צדדים, משנה תנוחות תוך כדי שהוא חודר עם איבר מינו לאיבר מינה, שכב על הגב ואמר לה "תרכבי עלי יותר חזק" ואמירות מיניות בוטות אחרות כמו "מי הזונה של לי?". המתלוננת ביקשה מהנאשם להפסיק והוא אמר לה "לא מפסיקים עכשיו, שום דבר, יש לנו עוד לילה ארוך ביחד", כשהנאשם כיוון שעונים מעוררים בטלפון שלו כדי לבדוק כמה זמן עובר בין החלפת קונדום אחד לאחר.

23. עוד ציינה המתלוננת כי במהלך יחסי המין "הייתי מאוד חלשה, לא היה לי כל כך כוח להתנגד, כן ניסיתי להתנגד אבל הוא היה חזק ממני אבל הוא פשוט תפס לי את היד נראה לי אני לא בטוחה והפך אותי על הבטן, פשוט סובב אותי על הבטן עם הידיים שלו" (עמוד 13 שורות 22-24).

24. בהמשך, ביקשה המתלוננת להיכנס לחדר המקלחת שבתוך חדר השינה של ההורים והנאשם לא נתן לה ואמר לה "תצאי תצאי, תשכבי פה, לא מפסיקים עכשיו, לא מתקלחים עכשיו, תשטפי רק ידיים עם סבון" והמתלוננת שפחדה מהנאשם חזרה למיטה, אך הסתובבה והלכה לישון כשהנאשם מקלל אותה "כוס אימא שלך, מה את נרדמת לי, את לא הולכת לישון", והמתלוננת השיבה לו "תעזוב אותי", ואמרה לו כי אם לא מתאים לו שהיא לא זורמת, אז שילך למישהי אחרת. המתלוננת ביקשה ללכת לישון, נשכבה על צד ימין, והנאשם נצמד אליה מאחורה, נגע באיבר מינה, בחזה ובכתף כשהיא הייתה ערומה. אז המתלוננת הטיחה בנאשם "די, מה אתה לא מבין בידי", ובהמשך, "כואב לי תעזוב אותי", הנאשם התעצבן, הסתובב, שכב על גבו ואז המתלוננת נרדמה עד הבוקר "כשחזרתי מהמקלחת למיטה לקחתי איתי את הבגדים

שלי וניסיתי להתלבש במיטה והוא חטף לי את הבגדים מהיד וזרק אותם, הבנתי שאני לא אצליח להתלבש והעדפתי להיכנס מתחת לשמיכה ופשוט ללכת לישון" (עמוד 15 שורות 20-21).

25. המתלוננת ציינה כי לאורך כל האקט המיני בינה לבין הנאשם אמרה לו "די", "כואב לי", "אני עייפה", "לא מרגישה טוב", והנאשם לא הניח לה, ובנוסף ניסתה להתנגד אליו פיזית (אמרת המתלוננת במצ"ח מיום 23.1.2018, עמוד 4 שורות 25-26).

26. המתלוננת ציינה כי כל השתלשלות העניינים האמורה נמשכה שעתיים וחצי או שלוש. כאשר התעוררה המתלוננת בבוקר, עלה בכוח הנאשם על גופה העירום של המתלוננת והיא דחפה אותו ואמרה לו "מה לא מובן בדי? תפסיק, חאלס לא בא לי" ודחפה אותו. המתלוננת יצאה מהחדר. הנאשם ביקש מהמתלוננת שתכין לו קפה, דבר שהדהים את המתלוננת שמסרה בחקירה "הכי שיגע שמבחינתו הכול בסדר, הוא היה הכי תמים בעולם, כאילו שום דבר לא קרה". המתלוננת הכינה לנאשם קפה ואמרה לו שילך והנאשם יצא מהבית.

27. באמרתו של הנאשם מיום 17.1.2018 אישר הנאשם את הסיטואציות והמקרים בהתאם למועדים ולמקומות שצוינו על ידי המתלוננת בעדותה במצ"ח, אך מסר כי כל המגעים המיניים מכל הסוגים נעשו בהסכמה. הנאשם מסר כי יחסי המין שקיים עם המתלוננת בביתה היו במסגרת הזוגיות שלהם וזה היה "סקס מאהבה" ואם היה מבין שהמתלוננת לא מסכימה, היה מפסיק, וכל האקט המיני היה מרוכז וקשוב לתנועות גופה של המתלוננת ולמבטיה (אמרת הנאשם מיום 22.1.2018 עמוד 9, שורות 218-220).

28. במהלך עדותו של הנאשם, מסר פרטים מהותיים רבים המחזקים את גרסתה של המתלוננת. כך, אישר כי היו מקרים שהמתלוננת הורידה את ידיו מעליה "היא אכן הייתה מורידה לי את הידיים" (אמרת הנאשם במצ"ח מיום 22.1.2018, עמוד 3 שורה 55), ובמקום אחר "הושטתי את ידי מספר פעמים והיא אכן הורידה אותה" (שם, עמוד 14, שורה 349), ובהמשך "היא אכן אמרה שזה לא מתאים אך בגלל היד שלה שהייתה על איבר מיני זה גירה אותי ופיתה אותי להחזיר את היד למקום החזה שלה" (שם, עמוד 17, שורות 430-432), ועוד "כן נגעת לי בחזה, היא אמרה לי די והורדתי, רואים פה זוג חברים לכל דבר ועניין" (עמוד 18 שורה 450), ואף את העובדה כי הנאשם לא שתה הרבה במסיבת יום ההולדת של המתלוננת, כפי שהיא עצמה ציינה (שם, שורה 63).

29. הנאשם אף הודה כי נגע באיבר מינה של המתלוננת כששניהם שכבו על הספה ומעליהם שמיכה במהלך מסיבת יום ההולדת "אכן נגעת לי באיבר המין אך היא לא

הזיזה את היד ואף על פי כן היא פתחה את הכפתור שהתחלתי לאונן שיהיה לה יותר נוח, אף אווננתי לה כי לא הראתה שום התנגדות והתעלמתי על מנת זה שאנשים לא יראו אותנו על מנת לשמור על כבודה" (שם, עמוד 4, שורות 84-81). יצוין, כי כבר עתה עולים תמיהה וקושי בהסבריו של הנאשם כי מצד אחד ביקש לשמור על כבודה של המתלוננת, אך מצד שני לא נרתע מלגעת באיבר מינה, גם מתחת לשמיכה, כשהם יושבים על ספה ומסביבם אנשים.

30. עוד אישר הנאשם כי אמר למתלוננת "יש לנו עוד שתיים להמשיך פה" (עמוד 7 שורה 163). עוד אישר הנאשם כי בנקודה בה המתלוננת חזרה מכיוון חדר הרחצה למיטה ואמרה לנאשם כי "אם לא מתאים לך שאני לא זורמת אתך אז תלך למישהי אחרת". הנאשם אף אישר כי "עלה" על המתלוננת בבוקר לאחר שהתעוררו.

31. יצוין כי בגרסת הנאשם, כפי שנמסרה על ידו במצ"ח, עלו סתירות מהותיות בנוגע לפרטים חשובים הרלוונטיים לבירור האישומים נגדו, ואשר מעלים סימני שאלה לגבי גרסתו. כך למשל, הנאשם ציין לגבי יחסי המין עם המתלוננת בביתה כי "כמובן שלא רצייתי שיקרה סקס אך היא פיתתה אותי" (עמוד 14, שורה 363), דברים אשר אינם עולים בקנה אחד עם העובדה שהנאשם הגיע לביתה של המתלוננת כשהוא מצויד במספר קונדומים ו"ויאגרה" להגברת האון (אמרת הנאשם מיום 22.1.2018 עמוד 4, שורות 90-91).

32. הנאשם לא היה עקבי בחקירתו, ושינה את תשובותיו בנקודות מהותיות. כך, לגבי טענת המתלוננת כי אסר עליה להתקלח וביקש ממנה לחזור למיטה ענה הנאשם "לא פתחתי את הדלת ולא אמרתי לה 'לא מתקלחים עכשיו'. בעצם כן אמרתי לה לא מתקלחים עכשיו... בתור צחוק" (חקירת הנאשם מיום 22.1.2018, עמוד 24, שורות 24-25).

33. במסגרת החקירה, נגבתה אף עדות מחברו הטוב של הנאשם, ע.מ., שציין כי הנאשם "חבר קרוב שלי, אנחנו מכירים מכיתה ט' ביחד... אנחנו חברים ממש טובים, אימא שלו היא ממש כמו אימא שלי, אנחנו מספרים הכול אחד לשני". ע' סיפר בחקירתו כי הנאשם סיפר לו כי קיים יחסי מין עם המתלוננת "הוא אמר לי שהוא אמר לה באמצע האקט משהו בסגנון 'מי זונה שלי?' ועוד משפטים מאותו סגנון שאני לא זוכר".

34. עדות זו של ע', אשר אינו חשוד כי הוא רוצה ברעתו של הנאשם, נהפוך הוא, עולה בקנה אחד עם גרסתה של המתלוננת בנקודה זו, אשר הינה מהותית, ומצביעה על האווירה ששררה במהלך יחסי המין בין הנאשם למתלוננת, כאשר הנאשם עצמו הכחיש בחקירתו כי קרא למתלוננת "זונה". בעניין זה, גרסתו של הנאשם בחקירה

אינה עקבית והיא משתנה ומתפתחת כאשר הנאשם ציין כי קרא במילות גנאי כלפי המתלוננת כדי "להדליק את הסקס" (עמוד 7 שורה 160).

35. יתרה מזאת, חברו הקרוב של הנאשם, ע', מספר על הנאשם כי "הוא אמר לי שהוא שוכב בדרך כלל עם מישהי יש לו את הקטעים שהוא אוהב להיכנס ממש לקטע ואומר לבחורה שאיתה הוא שוכב 'מי זונה שלי?' וכאלה". פרט זה הינו מהותי, נוכח העובדה כי גם במהלך ההתכתבויות בין הנאשם לבין המתלוננת ב"וואטספ", מעיד הנאשם על עצמו כמי שיצא לו מוניטין עם בנות אחרות שהוא "קשוח" במיטה והן לא "שרדו" איתו, כפי שיפורט בהמשך.

36. הנאשם מסר הסברים לסתירות בין הפרטים שמסר במצ"ח לבין הפרטים שחברו ע' ציין כי הנאשם מסר לו, בכך שרצה "לצאת גבר" מול ע', ו"לא רציתי לספר על הסקס שלי עם אנשים". עם זאת, מסר לגבי חברו ע' "הוא לא משקר" (עמוד 17 שורות 408-415).

37. קושי משמעותי העולה מעדות חברו הטוב של הנאשם, ע', אל מול גרסת הנאשם במצ"ח, הוא בעניין טענת הנאשם שהשמיע באזני חברו ע', לפיה הרגיש הנאשם מנוצל כי המתלוננת הגיעה לפורקן והוא "נשאר עם הזין ביד", זאת מאחר שהנאשם מסר כי הגיע לפורקן במהלך יחסי המין עם המתלוננת.

38. קושי זה, לפיו הנאשם נותר "מתוסכל" לאחר האירוע עם המתלוננת, מוקשה עוד יותר משהנאשם טען במקום אחר בחקירתו כי כלל לא רצה לשכב עם המתלוננת בבית שלה כדי שלא תחשוב שהוא "קל להשגה" (אמרת הנאשם מיום 17.1.2018, עמוד 10, שורה 26). הבדל מהותי נוסף העולה בין עדותו של ע', לבין גרסת הנאשם, הוא במשך הזמן של קיום יחסי המין. ע' מספר בעדותו כי הנאשם אמר לו שהאירוע נמשך "משהו כמו שעה" (עמוד 5 לאמרתו במצ"ח, שורה 5), ואילו מגרסת הנאשם במצ"ח עלה כי האירוע נמשך לכל הפחות שעתיים (אמרת הנאשם מיום 17.1.2018, עמוד 7 שורה 163, עמוד 8 שורה 197).

39. הנאשם ציין כי במהלך יחסי המין עם המתלוננת בביתה, לא שמע כי היא קראה קריאות כגון "איה" או "די", ואם היה שומע בקשות מהמתלוננת להפסיק, אז היה מפסיק. הנאשם אישר כי משך בשיערה של המתלוננת, וכשאמרה לו שזה כואב לה, הפסיק. הנאשם אף אישר כי סטר לאגנה של המתלוננת, ולא שמע קול צעקה מצד המתלוננת, נהפוך הוא, שמע גניחה של הנאה וחרמנות (עמוד 6 שורות 149-150).

40. מאמרת הנאשם בחקירה עולה כי לא פעם הנאשם לא מצליח "להשתלט על יצרו" במובן שהוא עושה מעשים שאחר כך הוא מצטער עליהם ומסביר שאינם מאפיינים אותו. כך, למשל, ציין "הייתי חרמן באותו היום זה מדובר על זה שנשכתי אותה

בשפתיים אבל בלי כוונה וזה הכוונה ללא יודע מה קרה לי... אני לא עושה את זה בדרך כלל, אבל הייתי חרמן" (אמרת הנאשם מיום 23.1.2018 עמוד 2 שורות 19-22), ובהמשך "אם היא הייתה אומרת לי 'לא' במפורש הייתי עוזב, אבל שוב זה מחרמנות ושהיד שלה הייתה באיבר מיני" (עמוד 4 שורות 79-80) ובמקום אחר "ה'מגזים' שנאמר זה כנראה שנגעתי באיבר מינה ועברו אנשים ולמרות שנגעתי בחזה שלה והיא הורידה את הידיים נגעתי באיבר מינה" (עמוד 6 שורות 132-134).

41. הנאשם התייחס להודעות שהוחלפו בינו לבין המתלוננת ב"וואטספ", מהן עולה לכאורה כי הרבה לרמוז למתלוננת כי הוא מעוניין בה מבחינה מינית, וציין כי ההודעות היו בצחוק או "מתוך חרמנות" (עמוד 11 שורה 249), "זה היה בקטע של צחוק וחרמנות בהודעות עם המתלוננת" (עמוד 15 שורה 353), עוד ציין "אני רגיל לבנות שמדליק אותן שאני מדבר מלוכלך בסקס" (עמוד 12 שורות 290-291).

42. מתכתובת הודעות "וואטספ" בין הנאשם למתלוננת מיום 31.12.2017 עלה כך:

מתלוננת: "אני מוכנה לוותר על כל מועדון שבעולם בשביל להיות אתך עכשיו"

נאשם: "פעם הבאה אני מעיף את כולם מהחדר"

מתלוננת: "חחחחחח לא לא אני מעדיפה שזה יקרה בחוץ. מחוץ לכל הרקע הצבאי הזה. רק אני ואתה בלי לחץ בבית".

נאשם: "גם אני אבל את סוגרת שבת!"

מתלוננת: "אז תתאפק"

נאשם: "אי אפשר"

מתלוננת: "זה יעשה את זה רק יותר מיוחד"

נאשם: "מיוחד בקטע שאני יוציא עליך את העצבים. אבל בקטע טוב".

מתלוננת: "וואי וואי נשמע מופרע".

43. בתכתובת הודעות "וואטספ" בין הנאשם למתלוננת מיום 5.1.2018 כותב הנאשם למתלוננת "תהיי מוכנה נפשית מאמי. ופיזית. ומילולית", והמתלוננת מגיבה "אל תפחיד אותי סתם חיים שלי זה לא ייתן לי אחר כך ליהנות מזה" ובהמשך שואלת את הנאשם "מילולית?" והנאשם השיב לה "אל תדאגי".

44. בתכתובת "וואטספ" בין הנאשם למתלוננת ביום 10.1.2018, ערב מסיבת יום ההולדת בביתה של המתלוננת, עלו הדברים הבאים:

מתלוננת: "תשמע אני באמת מצטערת שאני באה בגישה כזאת ומתנהגת אליך ככה מגעיל אבל אני חייבת שתבין שזה שלא שכבת עם מישהי שבוע או יותר זה לא אומר שאתה צריך להתנהג ככה!! אני בן אדם וגם לי יש רצונות וכשאני אומרת לך שלא בא לי עכשיו אז אתה תכבד את הבקשה שלי ולא תיגע בי יותר או תדבר איתי כמו לא יודעת. כל פעם אתה אומר אני יודע שאת רוצה את סתם משחקת אותה. גם אם בא לי זה עדיין לא אומר שאתה יכול להרשות לעצמך לשים עלי זין. זה פוגע בי ולא מרגיש לי בנוח בכלל."

נאשם: "לקחת את זה רחוק מידי".

מתלוננת: "לא לא בכלל לא רחוק מאמי. זה מה שאני מצפה ממך. שתבין. ולא תלחץ. כיף לי אתך. חבל שזה יהרס".

נאשם: "את צודקת ואני מבין לא יודע מה קרה לי באותו זמן לא התכוונתי ובכלל לא רציתי שזה יצא ככה. כנראה משו קרה לי כי אמרת לי שאני נושך אותך כל פעם ונשבע לך במה שאת רוצה שאני לא שלטתי בזה. לא שמת לי לב".

מתלוננת: "וכל הקטע הזה עם הנשיכות מאמי זה כואב אתה חייב להבין לא הגיוני שאני אפחד לנשק אותך. חחח מה זה אני לא שולט בזה? תשלוט תלחם בעצמך לא מעניין אותי".

נאשם: "אני מנסה".

מתלוננת: "מה זה אני מנסה זה לא שזה משהו שהתמכרת אליו. אתה יכול לשלוט על עצמך".

נאשם: "שמעי אין לי מה לשקר לך".

מתלוננת: "אז פשוט לא נתנשק יותר. כאילו באמת".

נאשם: "מקובל עלי. עלייך זה מקובל?"

מתלוננת: "מה מקובל?"

נאשם: "לא להתנשק".

מתלוננת: "אם זה ימשיך ככה אז כן. זה כואב לי. אני לא אסבול כי לך יש שריטה מפגרת".

נאשם: "אבל אמרתי לך שאני אשתדל. וזה לא בכוונה".

מתלוננת: "סבבה אני מבינה שזה לא בכוונה".

נאשם: "אני מסכים איתך ואת צודקת".

מתלוננת: "לא חשבתי שזה כן. אבל נשתדל הרבה יותר".

נאשם: "בסדר בסדר. די לצעוק עלי. חטאתי פשעתי עוויתי הרשעתי חמסתי דיברתי שקר יעצתי עצות רעות דיפתי רעב. גזלתי בגדתי" (כך במקור- ש.ג).

מתלוננת: "טוב די חחח"

נאשם: "סולחת לי?"

מתלוננת: "פשוט תפסיק וזהו! כן."

נאשם: "בסדר בסדר"...

נאשם: "לקחת את זה קשה מידי. אז נגעתי בך. וואי".

מתלוננת: "למה אתה מזלזל במה שאני אומרת לך".

נאשם: "מי ישמע. לא מזלזל אם לקחת את זה קשה במקום לזרום עם זה. אז היה. התגעגעתי אלייך לא ישבתי אתך הרבה זמן. מה את מצפה? שאני יוכל אחרי הרבה זמן שלא ראיתי אותך ולא דיברנו ב4 עיניים להשתלט על עצמי!?"

מתלוננת: "כן לפחות אחרי שאני מבקשת ממך ואומרת לך שזה מפריע לי. לא לקחתי שום דבר קשה מידי. מה הבעיה להבין פשוט... אבל אני לא נוגעת בך או עושה דברים שלא באים לך בטוב"...

נאשם: "את תמיד אומרת תנסה להבין אותי אבל תביני גם את הצד שלי... זה לא קל לי. לא קל לי ואני לא רגיל לזה. אז אני משתדל ומנסה לכבד אז זה שאני לא מצליח ויוצא לי לגעת או משו כזה... זה לא אומר שאת צריך לצעוק ולקום".

מתלוננת: "איך אתה רוצה שאני אבין אותך מה אתה רוצה שאני אתן לך להמשיך לגעת בי למרות שזה מפריע לי כי זה לא הזמן ולא המקום ואני פשוט אשתוק ואסבול את זה?"

נאשם: "ולאגיד אני רוצה ללכת. זה משפיל ומספיק שזה בינינו לא עוד אנשים צריכים לשמוע את זה".

מתלוננת: "סבבה אם זה היה קורה פעם פעמיים הייתי מבינה בכל זאת אנחנו בני אדם אבל אתה מגזים".

נאשם: "מגזים? לא".

מתלוננת: "אתה ממש לא מבין את המצב שלי. ואת הבקשות שלי".

נאשם: "את לא מבינה אותי ואת המצב שלי".

מתלוננת: "טוב צודק אז גם אני יצאתי לא בסדר אבל אם היית מפסיק אחרי כמה פעמים כשעוד היינו שם לבד כל זה לא היה נגרר".

נאשם: "מהראיה שלי וההשתדלות שלי הראיתי את ה-100% שלי באיפוק".

מתלוננת: "אני כן מבינה אבל אני לא אתן לך לעשות דברים שמפריעים לי".

נאשם: "אני לא רגיל לזה (שם המתלוננת)".

מתלוננת: "אני לא אתן לך לגעת בי כשאני לא מעוניינת. זה לא נשיקה אוקי זה הרבה מעבר".

נאשם: "אני לא רגיל לצאת עם מישהי ואחרי יותר משבוע של היכרות לא לעשות כלום. זה משגע אותי ומוציא אותי מדעתי. ועובדה שלא שלטתי על עצמי. אז השתדלתי. ניסיתי".

מתלוננת: "אמרת שאתה לא רוצה שאני אהיה בשבילך סתם עוד אחת נכון?"

נאשם: "מבחינתי השקעתי 100% מאמץ".

מתלוננת: "אז הנה אני לא כמו כל הבנות שיצאת איתן ושכבת איתן אחרי יומיים שלוש אם לא פחות".

נאשם: "אני לא רגיל לזה וזה מטמטם אותי. ושלא תביני לא נכון".

מתלוננת: "אני לא אומרת שאני עכשיו ימשוך אותך חודש כי גם אני לא אוהבת לחכות וגם לי יש רצונות".

נאשם: "אני לא כופה עלייך! חס וחלילה! פשוט רוצה שתביני גם את המצב שלי".

מתלוננת: "אבל לא בא לי שזה יקרה איתך פעם ראשונה במקום הזה".

נאשם: "בסדר אבל ראית שלא עשיתי כלום. ולא בכפייה".

מתלוננת: "וזה שאנחנו לא שוכבים וסתם נוגעים אחד בשני מבחינתי זה אותו דבר"...

מתלוננת : "לא אנסת אותי עכשיו זה נכון אבל נגיעות האלה כשאני אומרת לך די זה מפריע. זה מפריע באמת. תכבד אותי ותגייד צודקת לא במקום ואל תנסה להוציא את עצמך צודק כי אתה לא."

נאשם : "הנגיעות האלה זה נקרא משיכה מינית. תקראי על זה מתישהו. וצריך להגייד תודה שזה טבעי כי זה מעיד על זה שאת מושכת אותי. אם לא הייתי נוגע הייתה בעיה ואת אמורה לדעת את זה אבל אם זה הרצונות שלך אז אני אוריד את המשיכה המינית ממך".

מתלוננת : "טוב תיגע, לא אמרתי שלא, אבל לא במקום הזה. שכל רגע יכול לעבור מישהו. וגם אם אתה חושב שלא רואים אז כן רואים. והכל."

נאשם : "את מושכת אותי והשתדלתי. אבל זה לא סיבה לעשות סרט ולהרים את הקול. ולהראות לכל העולם שאת הולכת ואני יושב על הספסל."

מתלוננת : "אני מבינה וזה מחמיא לי מאוד וגם אתה מושך אותי בצורה מפגרת אבל יש לי את המעצור הזה. אז כדאי שגם לך יהיה אותו".

נאשם : "אם יהיה לי את המעצור הזה זה יוריד לי ממך לגמרי. אני יכול לעצור את המשיכה אבל אצלי זה עובד אחרת."

מתלוננת : "טוב בסדר אמרתי שטעיתי צודק לא במקום אבל זה היה באמת כי די הרגשתי שאני חייבת לעשות משהו כדי שתפסיק... אתה תמשך אלי רק אם אני אתן לך לגעת בי..."

נאשם : "ברגע שיהיה לי את המעצור כלפיך תדעי שגם המשיכה שלי וכנראה גם ההרגשה הזאת שיש כלפיך תיעצר".

מתלוננת : "לא הכול קשור לסקס..."

נאשם : "לא אבל זה יוצא מידי פעם".

מתלוננת : "יש רגשות גם מחוץ לדבר הזה".

נאשם : "הרגשות רוצות מעבר אבל אני עוצר".

מתלוננת : "אני בן אדם אני אמורה למשוך אותך גם בלי שאני אגע בך או להפך אלא בגלל האופי שלי ובגלל איך שהכול זורם בינינו. יש תקשורת."

נאשם : "אם לא הייתי שולט הייתי אונס אותך בכוח".

מתלוננת: "הכול טוב. אז לא חייב לחשוב על סקס כל הזמן גם אני רוצה הרבה מעבר".

נאשם: "סקס זה דבר מאוד גדול במערכת זוגית".

מתלוננת: "אני שולטת בעצמי".

נאשם: "ברגע שאין סקס באה השאלה אם יש אהבה. אם יש רגש משוי".

מתלוננת: "טוב אבל אתה מסכים איתי שזה לא המקום הנכון והזמן הנכון לא לפחות לפעם הראשונה".

נאשם: "בואי נהיה רציניים לא באמת הייתי שוכב אתך שמה".

מתלוננת: "וגם זה שאני מדברת אתך ומספרת לך דברים ופתאום אתה נוגע בי ומצפה שאני אמשיך לדבר כרגיל. אז לא. כי זה מסיח את דעתי. וזה לא מכבד".

נאשם: "את מדליקה אותי. מה תכבד, עד עכשיו דיברתי לקיר?"

מתלוננת: "אז סבבה אתה רוצה שכל הזוגיות הזאת תהיה סקס סקס סקס? אין בעיה זה מה שיהיה. אבל אני לא קוראת לזה זוגיות. יש טקט..."

מתלוננת: "טוב חיים שלי בוא נסכם את השיחה הזאת בזה שתשתדל לשלוט על עצמך במצבים כאלה ובמיוחד דדדד כשאני לא מעוניינת ואומרת לך את זה".

נאשם: "אני אמשיך לגעת בך זה לא יעזור לך. אי אפשר. פשוט אי אפשר. את סקסית. אחחח".

מתלוננת: "טוב זה כבר ממש מעלה לי את העצבים התשובות שלך שכאילו דיברתי לקיר עד עכשיו".

נאשם: "אל תחקי משפטים שלי".

מתלוננת: "זה פשוט יגיע למצב שלא רק שלא נשכב אלא זה גם ממש ירחיק בינינו וחבל".

נאשם: "אז בואי אני יחסוך לך".

מתלוננת: "אז תגיד כן אני אשתדל מאוד לכבד אותך וזהו!!! לא כזה קשה".

נאשם: "לא צריך בכוח כלום את יודעת. אני שונא איומים (שם המתלוננת)".

מתלוננת: "זה לא איום. אני אומרת לך מה באמת יכול לקרות בסוף אם תמשיך לא לכבד את הבקשות שלי".

נאשם: "אז בואי נקצר את זה כי אני לא מתכוון לוותר על המשיכה שלי אלייך".

מתלוננת: "זה הגוף שלי וכשלא מתאים לי אז לא מתאים לי ואם אני באמת חשובה לך אתה תכבד אותי. זה הכול".

נאשם: "ברגע שהמשיכה שלי אלייך תיעצר אז פשוט בתור בן אדם ירד לי ממך שזה מה שאני לא רוצה שיקרה לי. אני לא אגע בך שאת לא רוצה בסדר!! אני אשתדל!".

45. בהמשך חקירתו מפרט הנאשם לגבי הרגליו המיניים ומציין כי הוא לא רגיל "לחכות" לקיום יחסי מין עם בחורה מעבר למספר ימים לאחר שהכיר אותה "אני רגיל לשכב עם בחורה בפגישות הראשונות... מדובר על היכרות שנמשכה יותר משבועיים ואכן כמו שצינתי לא הייתי רגיל לא לשכב אתה באופן יומיים שלושה של היכרות והייתי חרמן. לא שלטתי למגע שלי בה, בחזה ובאיבר מיני אך לא הפעלתי שום כוח" (עמוד 7 שורות 163-154).

46. מניתוח אמרתיו של הנאשם במצ"ח לא עלה כל הסבר משכנע או מניח את הדעת מדוע לשיטת הנאשם תטפול עליו המתלוננת האשמת שווא כי אנס אותה, ומדוע יש לה אינטרס לטעון כי קיים איתה יחסי מין שלא בהסכמתה ובניגוד לרצונה (ראו אמרת הנאשם מיום 23.1.2018 עמוד 20 שורות 488-483).

47. חיזוקים משמעותיים לגרסת המתלוננת ניתן למצוא בהודעות ששלחו המתלוננת והנאשם אחד לשני ב"וואטספ".

48. למחרת האירוע בו קיימו הנאשם והמתלוננת יחסי מין בביתה, התכתבו הנאשם והמתלוננת באמצעות ה"וואטספ" כך:

מתלוננת: פגעת בי ממש כשאני אומרת לך תרד ממני אז תרד ממני ואל תנסה בכוח כי זה מגיע כבר למצב של הטרדה... ציפיתי שתכבד אותי כשאמרתי לך שלא מתאים לי ושאני עייפה ושכואב לי אבל זה לא הזיז לך. אתה חשבת רק על האינטרסים שלך. ולא עניין אותך בכלל מה שאמרתי. וכל הקללות האלה והדיבור המלוכלך באמצע סקס זה ממש לא מה שעושה לי את זה, להפך זה מוריד וזה לא מכבד אותי וזה גועל נפש ובאמת שבחיים לא הצטערתי ככה על סקס עם מישהו. אין מה לדבר, הבנתי מי אתה יפה מאוד. אתה נסיך והכול אבל במיטה אתה משתנה לגמרי. לא מתאים לי".

נאשם: "פשוט היה לי כיף אבל באמת עכשיו אם הוספת את המילה הטרדה אז אני מעדיף להתרחק ממך... שכבתי עם בנות לא שאני מתגאה פשוט רוצה להעביר לך את המסר... אחת כמון לא פגשתי ולא הייתה לי... אני רגיל להיות

עם בנות שההפך זה עושה להם את זה. אז אל תסתכלי עלי בתור משו שונה כי כל אחד לומד משהו בחיים".

מתלוננת: "אוקי אז זה לא עושה לי את זה והיית אמור להבין את זה ולהפסיק באותה שנייה שאמרתי לך די!!!!!!".

נאשם: "ויש אדם שדבר אחד טוב לו שלשני לא טוב ולא הראית לי את זה".

מתלוננת: "מה לא ברור בדי".

נאשם: "גם הם אמרו די ויותר התחרמנו".

מתלוננת: "סבבה אז אני לא יודעת עם איזה בנות יצאת ואיזה בנות זיינת אבל כמו שאמרת בעצמך אני לא כמו כל הבנות שיצאת איתן. וכשאני אומרת די אני מתכוונת לזה".

נאשם: "טוב עצוב לי שזה מה שהרגשת... זה הדבר האחרון שרציתי לעשות לך. את נסיכה והכול אבל אם את סגורה אין לי מה להגיד לך".

מתלוננת: "אוקי גם לי עצוב שזה מה שחוויתי ממך, לא ציפיתי, אתה דווקא כן גרמת לי להרגיש אליך דברים אמתיים. זה ירד לי אתמול לגמרי, אני לא בנויה ליחס כזה".

נאשם: "כל דבר אתך זה אמתי ואם את זורקת את הספר בגלל דף אחד זה לא מעיד עליך הרבה... סתם שתדעי. אל תנסו להוציא אותי אדם חרא, יש לי הרבה כבוד כלפי בנות ומה שלמדתי במיטה כל אחת אהבה את זה, זה משהו שונה בי".

מתלוננת: "סבבה אני מעדיפה שתחשוב עלי שאני חלשה וחסרת אופי מאשר להישאר אתך ולהרגיש מושפלת וחסרת מילה בזוגיות הזאת. מילים קשות אני יודעת. אבל זה מה שאני מרגישה. אמרתי כבר שאני אוהבת את האופי שלך עד שזה מגיע למיטה. לא יודעת אם זה מי שאתה אבל מה שראיתי והרגשתי אתמול הספיק לי".

49. בנוגע להודעה ששלחה המתלוננת למחרת האירוע וכתבה לנאשם "אתמול זה הגיע לשיא" ציינה המתלוננת באמרתה במצ"ח כי "התכוונתי שלא תיארתי לעצמי שהוא יכול להגיע לרמות כאלה של אגרסיביות וחוסר התחשבות שאנחנו תוך כדי עושים משהו שמבחינתי הוא אינטימי ורגיש, שזה הסקס בעצם, ושהוא לא יפסיק כשאני אגיד לו 'די'" (עמוד 9 לחקירה מיום 23.1.2018 שורות 21-22).

50. בהודעה אחרת שכתבה המתלוננת לנאשם יום לאחר האירוע כתבה לו "אתה נסיך והכול אבל במיטה אתה משתנה לגמרי" ובחקירתה במצ"ח מסרה כי "מה שניסיתי להבהיר לל' שמחוץ לכל נושא יחסי המין בינינו הוא בן אדם רגוע, דואג, ופתאום במיטה ראיתי והרגשתי שהוא נהיה אדם הרבה יותר אגרסיבי והרבה יותר אכזרי" (עמוד 10 שורות 6-7), ובהודעה אחרת רשמה לנאשם "זה ירד לי אתמול לגמרי, אני לא בנויה ליחס כזה" והסבירה בחקירתה כי התכוונתי במשפט 'ירד לי' לזה ש"אני כל כך פגועה ממה שקרה במסיבת יום ההולדת שלי שאני מרגישה שאם אני אמשיך את הקשר אתו אני אמשיך להיפגע מבחינה נפשית ופיזית. הכוונה שלי ב'יחס כזה' שאני לא מוכנה למגע כל כך אגרסיבי ולמילים כל כך בוטות שפוגעות בי במיוחד שאני בסיטואציה שאני אמורה ליהנות בה" (שם, שורות 16-18).

51. חיזוקים לגרסת המתלוננת ניתן למצוא בעדויותיהם של חבריה הקרובים, ושל הוריה, אשר העידו במצ"ח ומסרו כי המתלוננת סיפרה להם על אודות האירוע שהתרחש בינה לבין הנאשם בביתה, בו לטענתה קיימו יחסי מין בניגוד לרצונה. כידוע, הפסיקה התייחסה לעדויות שנמסרו מפי גורמים אשר היו עדים לסערת רגשות של נפגע עבירת אלימות כחריג לעדות השמיעה, וזאת בהתאם לכך שהעדות נמסרה סמוך לאירוע והיא מצביעה על אותות וסימנים המחזקים את הטענה כי הנפגע עבר עבירת אלימות ((ע"פ 5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 88 (2010).

52. כפי שעולה מהעדויות, המתלוננת מסרה לחבריה הקרובים ולהוריה גרסה עקבית ש"הגרעין הקשה" שלה חוזר בכל אחד מעדויות הגורמים האמורים, ובכך מחזק את גרסת המתלוננת. עוד צוין על ידי העדים כי במהלך מסירת הפרטים להם על ידי המתלוננת היא הייתה במצב רוח קשה, בוכה, בסערת רגשות וניכר כי היא חווה טלטלה נפשית. זאת, כאשר המתלוננת סיפרה לחלק מהעדים על אודות האירוע, מספר שעות לאחר מכן, ובעניין זה כבר נקבע כי ב'ספונטאניות' של תלונה, "יש כדי לתמוך במסקנה כי מדובר בתלונה מיידית ואוטנטית שכן לא חלף פרק זמן ממושך בו ניתנה לה שהות להיערך לגיבושה של "עלילת שווא" (ע"פ 814/12 מדינת ישראל נ' אמיר סויסה, פסקאות 49-50 (2012)).

53. נ' ג', אחת מחברותיה של המתלוננת, אשר הייתה בביתה בחגיגת יום ההולדת, ונשארה ללון בבית עד הבוקר, מסרה בעדותה כי לאחר שיצא הנאשם מביתה של המתלוננת, וגם בן זוגה של נ', נ' א' ע', יצא מהדירה, והמתלוננת וני' נשארו לבד, פרצה המתלוננת בבכי ואמרה לנ': "את לא מבינה מה עברתי אתמול, איך לא שמעתם אותי? הוא בזבז עלי 4-5 קונדומים, הוא גמר 5 פעמים...הוא תפס לי את הידיים מאחורי הראש ונעל אותי עם הרגליים שלו בצורה שלא יכולתי לזוז" (אמרתה של נ' ג' במצ"ח מיום 18.1.2018, עמוד 2 שורות 21-24). נ' מסרה כי המתלוננת סיפרה לה

באותו בוקר כי הנאשם משך לה בשיער, לא נתן לה ללכת ואמר לה שהוא יחליט מתי מסיימים, הכריח אותה לשים לו קונדום ולא הקשיב לה כשאמרה "די מספיק אתה מכאיב לי". עוד ציינה כי הנאשם אמר לה "מי זונה של ל". נ' ציינה כי המתלוננת אמרה לה "אני עברתי אונס, נ' הוא אנס אותי, הבן אדם אנס אותי, פשוט נאנסתי בבית שלי" (שם, עמוד 4 שורות 9-8) ובהמשך ביקשה המתלוננת מנ' כי לא תשאיר אותה לבד בבית כי "הוא יודע איפה אני גרה עכשיו, אני פוחדת שהוא יכנס מהגדר".

54. נ' א' ע', בן זוגה של נ' ג', היה בביתה של המתלוננת ונשאר שם עד הבוקר, ולמחרת בצהריים חזר לביתה של המתלוננת והביא לה ולחברתו נ' אוכל, וציין כי המתלוננת סיפרה לו על המקרה "היא בכתה ממש... סיפרה שהוא משך לה בשיער שהוא עשה את זה ברע והיא צעקה 'תפסיק, תפסיק' ואמרה שהיא לא יכלה לעשות כלום כי הוא תפס לה את הרגליים, סיפרה שמרוב שהוא היה פסיכי הוא בזבז לה 4 קונדומים, היא ביקשה ללכת לשירותים והוא לא הסכים ותפס לה את היד ואמר לה 'עד שאני לא מסיים/ גומר את לא הולכת לשום מקום', והיא התחננה שיפסיק. היא לא יכלה לנשום בזמן שהיא סיפרה את זה, ובכתה בכתה ואז היא אמרה שמרוב הפחד היא לא יכולה להתקרב לחדר והוא חולני, פסיכופט" (אמרתו של נ' במצ"ח מיום 18.1.2018, עמוד 2 שורות 26-19, עמוד 3 שורות 2-1).

55. מ' ר', חברה טובה של המתלוננת, לא הייתה במסיבת יום ההולדת בביתה של המתלוננת וציינה כי המתלוננת סיפרה לה על האירוע והיא זו שלקחה את המתלוננת לממונת יוה"ל"ם. מ' סיפרה כי המתלוננת הגיעה אליה ביום 15.1.2018 וסיפרה לה כי במסיבת יום ההולדת שערכה בביתה כפה עליה הנאשם יחסי מין בניגוד לרצונה למרות שאמרה לו "די די תעזוב אותי". עוד סיפרה מ' כי המתלוננת מסרה לה ש"הוא הוריד לה את המכנס והתחתון, תפס לה את הידיים מאחורי הראש והתנהג באלימות, לפי התיאורים שלה הוא נשמע בן אדם מאוד אליס, הוא פשוט התחיל לזיין אותה, לפי מה שהבנתי זה היה עם קונדום, זה היה בערך 5 שעות, היא אמרה שהוא אמר להחליף את הקונדום שלו 4 פעמים בערך, הוא פשוט תפס אותה והכריח אותה שתחליף לו את הקונדום כדי שהיא לא תברח. היא אמרה שהוא שם גם סטופר בטלפון וכל פעם שהוא סיים לזיין אותה, שהוא גמר כאילו, הוא בדק כמה זמן עבר, אחרי שהוא זיין אותה שעה ו-40 דקות הוא אמר לה שזה רק ההתחלה, ושזה יהיה יותר מזה בפעם הבאה. היא סיפרה לי שממש כבר כאב לה בסוף והיא רצתה ללכת למקלחת לדעתי, והוא תפס אותה ולא נתן לה, זרק אותה למיטה והיא צועקת לו 'די די תעזוב אותי תשחרר אותי אני לא רוצה כבר כואב לי' והוא לא שחרר והמשיך להחדיר לה... בבוקר היא קמה והיא ראתה שהוא שוכב עליה והיא העיפה אותו אחרי כמה דקות" (אמרתה של מ' במצ"ח מיום 18.1.2018, עמוד 2 שורות 26-3). מ'

סיפרה כי המתלוננת מסרה לה את הדברים והייתה "בבהלה, מפוחדת, מבולבלת, היא לא ידעה מה לעשות עם עצמה, היא הייתה נראית אבודה, שקשה לה לספר את זה ולדבר על זה, היא תיארה דברים נוראיים ואני התחלתי לבכות איתה, היא גם בכתה כשהיא סיפרה לי" (שם, עמוד 3 שורות 19-22).

56. רס"ר ימית בבאי, ממונת יוהל"ם ביחידת המתלוננת, מסרה כי ביום 15.1.2018 הגיעה אליה המתלוננת יחד עם מ' ר', והמתלוננת נראתה מפוחדת, מכונסת בעצמה וחששה מכל מה שהולך להיות ושאלה מה יהיה בבסיס אם היא תגיד את השם שלה ואת השם שלו. ממונת היוהל"ם ציינה כי המתלוננת פירטה בפניה את כל מה שקרה, כאשר "היא התחילה קצת בפחד אם לספר או לא לספר, היא חששה אבל לאט לאט נפתחה, סיפרה את הכול וכל פעם נזכרה בעוד ועוד פרט מהמקרה" (אמרתה של ממונת יוהל"ם במצ"ח מיום 17.1.2018, עמוד 2 שורות 9-3). ממונת היוהל"ם מסרה כי מילאה טופס דיווח, רשמה בו את כל הפרטים והשתלשלות האירוע. באמרתה של ממונת היוהל"ם ציינה כי המתלוננת מסרה לה את כל התפתחות ההיכרות בינה לבין הנאשם, עד שהיא הגיעה לספר על האירוע בביתה ואז סיפרה ש"הוא תפס לה את הידיים למעלה תוך שהיא שוכבת על המיטה והוא מעליה... הוא נגע לה בכל מיני מקומות בגוף והיא אמרה לו 'די, מספיק, זה לא מתאים' הוא התחיל להפשיט אותה ואמר לה 'מה די? מה לא מתאים? מה לא הזמן?' היא אמרה שהוא גם נהיה מאוד אלים, משך לה בשיער, קילל אותה, אמר לה 'כוס אימא שלך... זונה' ומילים בעלות אופן מיני. היא אמרה גם שהוא ביקש ממנה לשים לו קונדום, שכל המקרה נמשך בערך 3 שעות, שהוא שם גם שעון מעורר בשביל לבדוק כמה זמן זה קורה, הוא החדיר את איבר מינו לאיבר המין שלה... היא אמרה לו 'די, זה כואב לי, מספיק' ואמרה שאמרה את הדברים האלה בקול, אבל כנראה שמחוץ לחדר שלה אף אחד מהחברים שלה לא שמע... הוא הפך אותה והמשיך עוד הפעם והיא אמרה לו שכואב לה ו'מספיק'. היא אמרה שהיא רצתה לקום להתפנות, להתקלח. הוא לא הסכים לה ואמר לה 'תשכבי פה' הוא שכב לידה, התעסק בטלפון שלו, עד שהיא נרדמה. בבוקר היא לא הספיקה להתעורר וכבר היא הרגישה שהוא שוכב עליה, וניסה שוב פעם להפשיט אותה... ואז היא צעקה ואמרה לו 'די, מספיק'" (שם, עמוד 3 שורות 4-22).

בהמשך ציינה ממונת היוהל"ם כי המתלוננת מסרה לה שלמחרת האירוע התכתבה עם הנאשם ב"וואטספ" ואמרה לו שהוא לא היה בסדר, שהוא לא שם לב לרגשות שלה ושהוא עושה מה שבא לו, והנאשם השיב לה שהוא רגיל שכשחורה אומרת לו "די" זה אומר בשבילו להמשיך.

57. יצוין כי בתיק החקירה מצויים מסמכי יוהל"ם ומהו"ת: פרוטוקול שיחה עם המתלוננת וטופס דיווח על אירוע פגיעה על רקע מיני, בהם מפורטים פרטי האירוע

כפי שנמסרו על ידי המתלוננת ביום 15.1.2018 וביום 16.1.2018, ובהם מפורטים בפירוט נרחב פרטים לגבי יחסי המין בין המתלוננת והנאשם כשהם עולים בקנה אחד באופן מדויק עם הפרטים שמסרה המתלוננת בחקירתה במצ"ח, ועם הפרטים שמסרו העדים להם סיפרה המתלוננת על האירוע.

58. נ' ח', חברתה של המתלוננת מהבסיס, מסרה עדות במצ"ח וסיפרה כי המתלוננת אמרה לה ביום 14.1.2018 או 15.1.2018 כי הנאשם כפה עליה יחסי מין בניגוד לרצונה ולא הפסיק למרות שהיא ביקשה ממנו "היא סיפרה לי שהוא קילל אותה... שהוא תפס לה את הידיים והדביק אותה למיטה בחוזקה והיא אמרה לו 'די' והוא לא הפסיק" (אמרתה של נ' ח' במצ"ח ביום 18.1.2018, עמוד 2 שורות 19-20). עוד ציינה נ' ח' כי כשהמתלוננת סיפרה לה על המקרה היא נראתה "מעורעת, בגלל זה ניגשתי אליה, היא הייתה על הפנים כאילו נחתה עליה תקרה" (שם, עמוד 3 שורות 17-18).

59. ר' ש', חברתה של המתלוננת, הייתה במסיבת יום ההולדת בביתה של המתלוננת, ונשארה עד הבוקר. סיפרה כי ב-4-5 בבוקר דפקה על דלת חדר ההורים, בו היו המתלוננת והנאשם, ולא ענו לה, ניסתה לפתוח את הדלת, ולא ענו לה, אז היא פשוט הלכה. ביום 15.1.2018 מסרה המתלוננת לר' כי היא נאנסה בזמן שהם היו בביתה. עוד מסרה ר' כי המתלוננת סיפרה לה שהנאשם "משך לה בשיער, קילל אותה, ניסה להשתיק אותה ואמר זונה, שרמוטה" (אמרתה של ר' במצ"ח מיום 18.1.2018, עמוד 2 שורות 8-11).

60. י' מ', בן זוגה לשעבר של המתלוננת, מסר עדות במצ"ח בה ציין כי ביום 14.1.2018 נפגש עם המתלוננת והיא נראתה לו "טיפה מוזרה בהתנהגות שלה", וביום 16.1.2018 הגיע אליה הביתה, כי היא אמרה לו שהיא צריכה, ואז סיפרה לו המתלוננת ש"מישהו אנס אותי"... היא אמרה שזה היה חמש שעות שהוא אנס אותה והיא אמרה לו 'לא' והוא המשיך והוא היה אליים והיו קללות מצדו. היא אמרה לי שהיה כל מיני תנוחות הזויות, היא אמרה לי שהיא רצתה לקום לשירותים והוא לא נתן... קילל אותה" (אמרתו במצ"ח מיום 18.1.2018, עמוד 2 שורות 23-27). עוד ציין כי המתלוננת סיפרה לו את הסיפור ובכתה הרבה זמן, היא אמרה שהיא לא יכולה לחיות עם זה וקשה לה, והיא נראתה מפוחדת (שם, עמוד 3 שורות 49-51, עמוד 4 שורה 59).

61. אביה של המתלוננת, מסר במצ"ח כי הוא ואמה של המתלוננת היו בטיוול בתאילנד בזמן שהאירוע קרה ושמו לב כי היא לא מדברת איתם ולא עונה לטלפונים והצליחו לתפוס אותה ביום 15.1.2018, אז היא סיפרה להם שקרה לה מקרה לא טוב, והיא לא רוצה לספר להם בטלפון כדי לא להרוס להם את הטיול. לאחר שעות של שכנועים היא הסכימה לספר כי היא עברה אונס על ידי המפקד שלה. האב סיפר כי המתלוננת יוצאת עם בחור שמפקד עליה בצבא, וחיזר אחריה ושהיא רצתה שיתפתח

משהו ביניהם אבל בצורה איטית וכן חשבה שיהיה קשר של זוגיות (עדות אב המתלוננת במצ"ח מיום 17.1.2018, עמוד 2 שורות 26-28). בהמשך, סיפר האב כי המתלוננת מסרה לו בבכי כי הנאשם נעל את דלת חדר השינה של ההורים, התחיל להפשיט את המתלוננת אשר אמרה לו שהיא לא רוצה ושיעזוב אותה וכי הנאשם היה ממוקד מטרה ולא היה מוכן לשמוע שום דבר, הפעיל כוח בצורה מסיבית, חרף התנגדותה של המתלוננת. עוד צוין כי הנאשם משך למתלוננת בשיער, השפיל אותה וצעק לה "הזונה שלי". צוין כי המתלוננת ניסתה לצאת מהחדר כמה פעמים אבל הנאשם לא הסכים ותפס אותה.

62. **אמה של המתלוננת**, מסרה במצ"ח כי שוחחה בטלפון עם המתלוננת ביום 15.1.2018 והרגישה כי המתלוננת מנסה להתחמק משיחה איתה וציינה כי כשיחזרו לארץ תדבר איתם כי לא רצתה להרוס להם את הטיול. האם סיפרה על עצמה כי היא מאוד רגישה מבחינה נפשית ולכן העדיפה שאביה של המתלוננת ישמע מפיה של המתלוננת את הסיפור. כשחזרו הביתה מחו"ל ביום 17.1.2018 בבוקר חיבקה אותה המתלוננת חזק ופרצה בבכי, וסיפרה כי עברה "סרט אימה" והנאשם השתמש כלפיה בכוח (אמרת אם המתלוננת במצ"ח מיום 18.1.2018, עמוד 2 שורה 3). בהמשך, סיפרה האם כי המתלוננת מסרה לה שהנאשם נגע בה בחוזקה, לא נתן לה לצאת מהחדר, גם לא לצאת לשירותים ולמקלחת, משך לה בשיער וקרא לה "את זונה שלי", "שרמוטה שלי", הכריח אותה להחליף לו את הקונדומים, חרף התנגדותה של המתלוננת אשר הייתה גם חלשה ועם חום (שם, שורות 14-6).

63. **סרטון שחזור** האירוע על ידי המתלוננת מהווה ראייה מהותית, המחזקת את גרסת המתלוננת באופן משמעותי. זאת, משבסרטון השחזור מציינת המתלוננת במפורש כי היא הייתה מעוניינת בנאשם, ותחילת המגע המיני ביניהם היה על דעתה ובהסכמתה, אך ברגע שהנאשם הפך להיות כוחני ואגרסיבי, ביקשה ממנו להפסיק, לא הסכימה להמשך המגע המיני והנאשם לא הקשיב לדבריה.

64. המתלוננת ציינה בשחזור כי בהתחלה "זרמה", כל עוד המגע המיני היה רגוע ונעים ומדגישה כי "אם הוא היה יותר עדין ומתחשב אז בטוח הייתי זורמת אתו באותו לילה או בלילה אחר, אבל הוא לא נתן לי שום זכות דיבור, נראה כי הוא רק רוצה לשכב וללכת... בהתחלה, כשהיה עדין, הרגשתי התלבטות, אם להמשיך אתו, לזרום אתו, לא ידעתי מה אני רוצה, אבל לפני שהחלטתי, הוא ישר תקף אותי ולא הקשיב בכלל כשאמרתי 'די'. אני בטוחה שזה לא היה בכוונה רעה שהוא לא בא בגישה 'שאני אאנוס אותך'. גם לפני זה, שדיברנו, הוא אמר שבנות לא שרדו אתו בסקס, שהוא קשוח, והוא לא כזה תמים כמו שהוא נראה. צחקתי ואמרתי לעצמי מה יכול להיות כל כך גרוע. ואז אחרי זה הבנתי, הבן אדם מודע לעצמו, לכוח שלו, לזה

שהבחורה לא יכולה להתגבר על זה. זה מה שהכי מפריע, הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה, חושב שאם הבחורה אומרת די, זה אומר שהיא רוצה את זה - וגם שדיברנו אחרי זה בהודעות, אמר לי 'אז מה אם אמרת די, גם בנות אחרות אמרו לי די וזה חירמן אותן יותר'. אני לא בחורה כזו, אצלי די זה די. הוא הבין שלא רציתי, הוא אמר 'לא מפסיקים עכשיו'. רק בדקות הראשונות נהניתי, כשלא ידעתי אם אני רוצה או לא, בהמשך, כל הערב, במהלך שעות, לא היו קולות הנאה, אך גם לא קולות סבל, אך אמרתי לו 'לא', 'די', 'מספיק', 'לא נעים לי'. דחפתי אותו, בעטתי בו עם הרגליים והוא גיחך".

65. בסרטון בו מתועדים המתלוננת והנאשם ב"וואטספ" במהלך ישיבה/ שכיבה כשהיו עם בגדים, הנאשם נישק וחיבק את המתלוננת, ובשלב מסוים שם את ידו הימנית על חזה של המתלוננת והיא הזיזה את ידו ואמרה לו "די". סרטון זה מהווה חיזוק לטענת המתלוננת כי הנאשם היה מרבה לגעת באיבריה המוצנעים מעל הבגדים, בניגוד לרצונה, חרף בקשותיה שיפסיק, ולמרות שאמרה לו "די".

66. ניתוח חומר הראיות בשלב זה, של בדיקת הראיות לכאורה, ללא שנשמעו העדים, בלא שנבחנה מהימנותם ולא נקבעו מסמרות בעניין משקל כל אחת מהראיות, מצייר תמונה לכאורית לפיה בין המתלוננת לנאשם הייתה מערכת זוגית במהלכה התחבקו והתנשקו בהסכמה. עם זאת, לאורך כל מערכת היחסים הקצרה בין השניים, ביטאה המתלוננת כלפי הנאשם באופן ברור ונחרץ כי לא יגע באיבריה המוצנעים, גם מעל הבגדים. חרף בקשותיה החוזרות של המתלוננת, חזר הנאשם על מעשיו, כמפורט בפרטי האישום 1-5.

67. תכתובת ההודעות בין הנאשם למתלוננת באפליקציית ה"וואטספ" מהווה ראיה לכאורה משמעותית לפיה הנאשם הביע עניין מיני מובהק כלפי המתלוננת, ואף ציין כי הוא חרמן, קשה לו להתאפק, והוא לא רגיל להיות עם בחורה יותר מכמה ימים בלי לקיים איתה מגע מיני.

68. מעבר לכך, מהודעות ה"וואטספ" שנשלחו מהנאשם למתלוננת עולה יסוד הכוח שביקש הנאשם לעשות בו שימוש במהלך מגע מיני עם המתלוננת, וההודעות ששלח למתלוננת ביום 5.1.2018 מדברות בעד עצמן "תהיי מוכנה נפשית מאמי, ופיזית, ומילולית" וכן ההודעה מיום 31.12.2017 "אני יוציא עלייך את העצבים. אבל בקטע טוב". גם ההודעות ששלח הנאשם למתלוננת יום לפני אירוע האונס לכאורה, מהוות כתמרור אזהרה, בבחינת "הכתובת הייתה על הקיר", אז כתב הנאשם כך "אני לא רגיל לצאת עם מישהי יותר משבוע של היכרות לא לעשות כלום. זה משגע אותי ומוציא אותי מדעתי. ועובדה שלא שלטתי על עצמי... אני לא רגיל לזה וזה מטמטם אותי", ובהמשך "אם לא הייתי שולט הייתי אונס אותך בכוח" (על כוחן

הראייתי של הודעות שהוחלפו בין מתלוננת בעבירת מין לנאשם, ראו ע/56,58/16 סמל י' נ' **התובע הצבאי הראשי**, פסקה 51 (2017)).

69. אם לא די בהודעות ששלח הנאשם למתלוננת לפני אירוע האונס הלכאורי, הרי שההודעות ששלח הנאשם אחרי האירוע, מהוות לפחות ראשית הודיה, אם לא למעלה מכך, לכך כי הנאשם קיים עם המתלוננת יחסי מין שלא בהסכמתה ובניגוד לרצונה, כאשר רשם למתלוננת "לא התכוונתי שכל זה יצא מפרופורציות... אני רגיל להיות עם בנות שההפך, זה עושה להם את זה... גם הם אמרו די ויותר התחרמנו".

70. לכל האמור, מתווספת גרסתה של המתלוננת אשר בגרעינה הקשה ואף לגבי פרטים פריפריאליים סביב האירוע, נמצאה על ידי בית הדין עקבית, ברורה, הגיונית ועולה בהתאמה לפרטים שמסרו גורמים אחרים שאף נחקרו במצ"ח.

71. יוטעם, שפערים בין גרסת קורבן עבירת מין כפי שנמסרו בחקירה, לבין פרטים שמסרו עדים אחרים, להם סיפרה המתלוננת על האירוע, נמצאו סבירים והגיוניים על ידי בתי המשפט, מתוך הבנה כי נפגעת עבירה מספרת את קורות האירוע הטראומטי תוך סערת רגשות ומצב נפשי קשה, ולכן ייתכנו פערים וחללים הן בגרסתה שלה, בחקירותיה השונות, הן בגרסאות שמסרו העדים השונים להם סיפרה המתלוננת על האירוע, בשים לב לכך שכל אחד מהאנשים אותם שיתפה באירוע, שמע את הדברים בשלב אחר, ביום אחר, ואך טבעי הוא שיהיו הבדלים בין דברי עד אחד לדברי עד אחר. בעניין זה נקבע –

"יש להזכיר, בהתייחס לסתירות ולאי דיוקים בעדותו של קורבן לעבירת מין, כי לאור ההשלכות הייחודיות שיש לעבירות אלה על קורבנות העבירה, הרי שבניגוד למקרים אחרים, אין לצפות כי קורבן העבירה יוכל לספק תמיד גרסה שלמה, עקבית, קוהרנטית, וחסרת סתירות ואי דיוקים, לגבי נסיבות ביצוע העבירה. לפיכך, נקבע לא אחת כי על בית המשפט לבחון את גרסת קורבן עבירת המין בכללותה, תוך ניסיון לאתר את "גרעין האמת" שבה, ולעיתים אף את "הגרעין הקשה" של הגרסה"
(ע"פ 8886/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 37 (2016)).

72. יצוין, כי גרסתה של המתלוננת, לפיה כן הייתה מעוניינת במגע מיני עם הנאשם, ואף נהנתה בתחילת יחסי המין, מגבירה את אמינות גרסתה, ומצביעה על האירוע לכאורה כאל "אונס שתחילתו ברצון" (ראו ע"פ 7951,8281/05 מדינת ישראל נ' פלוני (2007), שם נקבע כי לאישה נתונה הזכות, בכל שלב, להביע התנגדות ליחסי מין שהחלו בהסכמה).

73. הלכה פסוקה היא, שגרסתה של קורבן עבירת מין עשויה לעלות קשיים, תמיהות וסימני שאלה לגבי התנהגותה של המתלוננת במהלך האירוע, כמו למשל מדוע לא הזעיקה עזרה, הקימה קול צעקה, וביקשה עזרה מאנשים אחרים שהיו בבית ושהו בחדרים סמוכים. בית המשפט העליון קבע, לא אחת, בהתייחס להתנהגות תמוהה או בלתי רציונלית של נפגעי עבירות מין, כך –

"בתי המשפט הכירו בכך שהתנהגותם של נפגעי עבירות מין אינה ניתנת תמיד להימדד באמות מידה רציונאליות למתבונן מן החוץ... כך, לדוגמה, בניגוד 'להיגיון' של המתבונן מן הצד, קורבן העבירה עשוי להמשיך לחיות את חייו במחיצת התוקף ולעיתים אף להפגין כלפיו חיבה ולחפש את קרבתו" (ע"פ 5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל (2010)).

74. בעניין פערים בגרסת נפגעת עבירת מין נקבע עוד כי **"השאלה איננה אם קיימים אי דיוקים ואי התאמות בפרטים, אלא אם המקשה כולה היא אמינה ואם הגרעין הקשה של האירועים והתמונה הכוללת המתקבלת מן העדות והחיזוקים לה מאפשרת מסקנה בדבר אשמת הנאשם מעבר לכל ספק" (ע"פ 993/00 שלמה נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(6) 205 (2002) – הדברים נקבעו לגבי ההליך העיקרי, אך נכונים מקל וחומר לשלב בחינת הראיות לכאורה).**

75. נוכח כל האמור לעיל, הריני קובע כי בתיק החקירה נאספה תשתית ראייתית לכאורית מוצקה, אשר ככל שתקבל את המשקל הראוי בהליך העיקרי, היא מקימה סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

76. משקבעתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האשמה המיוחסת לנאשם, הרי שנוכח מהות וטיב העבירות בהן מואשם הנאשם, **קמות עילות מעצר מובהקות**, בוודאי של מסוכנות כללית, בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, כאשר במקרה שלפני יסוד האכזריות אף עולה לכאורה מהראיות בתיק, לפיהן נקט הנאשם במתלוננת באלימות, כוח והתעללות, כאשר האגרסיביות בה התאפיין האירוע הנטען, תוך ריתוקה של המתלוננת למיטה, והתעלמות מהתנגדותה, הפיזית והמילולית מצביע על מסוכנותו של הנאשם במשנה תוקף; ואף של מסוכנות צבאית, נוכח הרקע והזיקה הצבאית של היכרות הנאשם והמתלוננת.

77. בנסיבות תיק זה, נוכח כל עילות המעצר האמורות, אשר להן מתווספת תמונה ראייתית לפיה הנאשם מעיד על עצמו כמי שמתקשה לשלוט ביצריו המיניים, ואף בשים לב לחשש המתלוננת כי תפגוש בנאשם, והרצון לשמור על שלומה הנפשי של מתלוננת בעבירת מין (בש"פ 3135/07 עלא גדיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (2007)),

הרי שלא ניתן להורות על חלופת מעצר כלשהי, שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הרבה הנשקפת מצדו של הנאשם.

78. אשר על כן, הריני מורה על הארכת מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים.

•זכות ערעור כחוק.

•ניתנה היום, 18/03/2018, ב' ניסן תשע"ח, והודעה בפומבי ובמעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

סגן הנשיאה